

Jeg kan konstatere her i dag, at Venstres kugleramme stoppede i 2003. Man kan ikke diskutere noget herinde, vi har ikke nogen nyere tal end fra 2003, der dokumenterer noget om uligheden.

Vi spørger til lovgivningen, f.eks. om den enlige mor, der har børn boende hjemme, som er ved at tage en uddannelse. Kan vi ikke få et svar på, om uligheden forøges? Bliver uligheden større eller mindre?

Jeg vil også gerne spørge til kontanthjælpsloftet. Forudsætningen var jo, at der ikke var nogen, der skulle rammes af kontanthjælpsloftet. Folk skulle have et arbejde, og regeringen ville sørge for, at de her mennesker fik et arbejde.

Hvor mange er der kommet i arbejde på grund af kontanthjælpsloftet? Hvordan er virkningen af det? Det må jo være ret interessant, for det må være derfor, man holder fast i det. Jeg vil godt have at vide, hvor mange der er kommet i arbejde på grund af kontanthjælpsloftet? Det trådte i kraft den 1. juli 2004.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

I den gruppe mennesker, der er omfattet af kontanthjælpsloftet, er der en stor udskiftning fra det ene år til det andet. De kan være blevet selvforsørgende, de kan være kommet i gang med en uddannelse osv. Der er en stor udskiftning i den gruppe mennesker, der er ramt af kontanthjælpsloftet.

Så er det jo vigtigt at holde fast i, at det jo er helt afgørende, at det skal kunne betale sig at arbejde, og det er derfor, vi har lagt det loft over kontanthjælpen. Socialdemokraterne var jo en del af aftalen, og det kvitterer jeg stadig væk for.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det nærmer sig jo total hukommelsessvigt ud over, at kuglerammen er stoppet i 2003.

Når vi spørger, hvilken effekt der er af kontanthjælpsloftet, der trådte i kraft i juli 2004, så må det da være muligt at få et svar, siden man er så interesseret i at holde fast i det.

Kl. 15.25

Jeg tror da i hvert fald, at regeringen kan anerkende, at der er nogle mennesker, som er blevet ramt af det, der ikke har fået et tilbud om arbejde. Det er det, der er problemet.

Beskæftigelsesministeren har lovet, at de folk kan komme i arbejde, at arbejdet findes, men kommunerne kan ikke finde det, arbejdsgiverne

vil ikke have dem. Hvor er effekten af det her? Hvis ikke man kan dokumentere den, så må man da retfærdigvis sige, at smørret og brødet ikke bliver spor billigere for de kontanthjælpsmodtagere. Ingenting bliver billigere for dem, fordi de i længere tid har været arbejdsløse. Det eneste, det handler om, er at finde et arbejde til dem. Hvad har regeringen gjort for det? De har jo ikke fået noget arbejde.

Hvad er effekten?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

I øjeblikket er mulighederne i den grad til stede, for at man kan få et arbejde. Det er jo ikke nødvendigvis et fuldtidsarbejde, der skal gøre det muligt at komme væk fra kontanthjælpsloftet og dermed få mere på bundlinjen hver måned. Det er 5 timer, det er 10 timer, og de job findes også.

Det er således afgørende, at kommunerne hjælper disse mennesker, og det er de også på vej til, men de skal gøre det endnu bedre.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Nu har vi jo fået tudet ørerne fulde af, at det går så godt, der er ingen ulighed i Danmark, og at det faktisk går den rigtige vej. Uanset hvilke tal vi kommer med, så er det håbløst, for det er som at slå vand på en gås, men jeg vil dog alligevel prøve.

Vi kan se, at andelen af unge, der ikke får en kompetencegivende uddannelse, stiger og stiger. Det er faktisk sådan, at det er gået fra 17 pct., dengang der var en socialdemokratisk ledet regering, til 25 pct. under den Venstreledede regering. Er det så ikke et udtryk for ulighed, når viden og indsigt er et udtryk for, at man deltager i samfundet?

Bekymrer det ikke Venstre, at der er så få, der får en kompetencegivende uddannelse, når vi, som statsministeren siger, skal være bedre, fordi de andre er billigere? Hvordan kan vi blive det, når færre og færre får en ungdomsuddannelse?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Flere unge mennesker skal have en kompetencegivende uddannelse. Jeg er meget enig i, at det er målet. Jeg tror også, vi kan mødes og blive enige om nogle værktøjer til at nå det mål, at flere mennesker får en kompetencegivende uddannelse.